

Direcció Newsletter: Esther Grau, Diana Marre i Beatriz San Román

Continguts: Tobias Hübinette

Edició, Format i Difusió: Sofia Gaggiotti

ISSN: 2013-2956

Traducció al català: Bruna Álvarez i Victoria Badia

Introducció

La major part des nens i nenes que venen a Espanya amb el anomenat *boom de l'adopció internacional* que va tenir el seu àlgid punt al 2004 són encara menor d'edat. En canvi, a altres països amb una major tradició en aquesta àrea compten ja amb un gran col·lectiu de persones adoptades a altres llocs, algunes de les quals porten ja uns anys fen públiques les seves experiències i reflexions—i cominant-nos a mirar el fenomen de l'adopció des d'altres perspectives—, tant des de l'àmbit acadèmic com a través dels mitjans artístics.

És el cas d'en Tobias Hübinette, qui ha escrit el text central d'aquesta Newsletter, en la que comparteix les seves reflexions en relació a la seva vivència com un adoptat a Corea per una família sueca. Junt amb l'artista visual Jane Jin Kaisen (nascuda a Corea, criada a Dinamarca i que actualment resideix a Estats Units), és l'autor de dos *films*, les temàtiques dels quals estan relacionades amb l'adopció i que recomanem en aquest número: el curt *Adopting Belinda* i el migmetratge *Tracing Trades*. Amb aquest mateix títol han batejat la instal·lació multimèdia de la que tots dos comparteixen l'autoria i que ha estat exposada al Art Museum de les Illes Feroe i al National Museum of Photography de Dinamarca dins del marc del projecte *Rethinking Nordic Colonialism (Repensant el Colonialisme Nòrdic)*.

Tobias Hübinette i Jane Jin Kaisen ens han autoritzat a traduir i reproduir en aquesta Newsletter AFIN els continguts de la instal·lació *Tracing Tours*, incloses les peces d'àudio, que es poden escoltar mitjançant els enllaços que facilitem.

Aquesta Newsletter es publica amb el recolzament del Ministeri de Ciència i Innovació a través del projecte I+D *Adopción Internacional y Nacional: Familia, educación y pertenencia: perspectivas in-*

Reflexions sobre el ser i el convertir-se en adult adoptat transnacional a Suècia.

Presentació a les jornades d'AFIN (Adopcions, Famílies i Infàncies), "La integració en adopció internacional", a Barcelona, els dies 7 i 8 de maig del 2010.

Tobias Hübinette, Multicultural Centre, Botkyrka, tobias.hubINETTE@mkc.botkyrka.se

En primer lloc, voldria agrair a l'organització d'aquest esdeveniment, i particularment a la Dra. Diana Marre, el fet d'haver-me convidat a Catalunya, la regió que probablement, a l'actualitat, és líder en adopcions internacionals en el món en relació a la població autòctona, i a Espanya, on el fenomen de l'adopció transnacional és relativament recent en comparació al meu propi país, Suècia, pioner en la pràctica de l'adopció des dels anys 50.

En segon lloc, com que se m'ha proposat d'oferir-vos una presentació sobre mi mateix, m'agradaria constatar que sóc aquí parlant de la combinació de perspectives i posicions pel fet de ser jo mateix un adult transnacional adoptat i, a la vegada, un investigador en els estudis sobre adopció i un activista en el moviment dels adoptats, per mencionar només alguns dels trets que més m'identifiquen. A la següent presentació, començaré introduint la meua pròpia història d'adopció i els meus pensaments, sentiments i anàlisis sobre el que he decidit anomenar com el procés de ser i convertir-se en un adult adoptat transnacional a Suècia.

Jo vaig néixer en algun lloc al Sud-oest de la República de Corea, popularment coneguda com Corea del Sud, en algun moment durant l'estiu del 1971 i, d'acord amb els documents d'adopció, vaig ser trobat abandonat en un tren el setembre d'aquell any, a l'edat aproximada d'un mes.

En Tobias quan era un nadó

AFIN

Això va significar que no he pogut tenir cap informació, ni de la data ni del lloc exactes del meu naixement, ja que el tren feia el seu recorregut; només sé des d'on va sortir i a on s'estava dirigint. En conseqüència, tot i que he estat investigant en diverses ocasions a través dels mitjans de comunicació de Corea, sorprenentment no he estat capaç de trobar cap pista sobre la meua família coreana. Després d'haver estat trobat, vaig estar en diverses institucions i amb una família d'acollida, abans de ser adoptat a Suècia a l'edat de 7 o 8 mesos el març del 1972.

En aquell temps, a Corea del Sud s'estava desenvolupant un estat dirigit per un dictador autocràtic, mentre que a Suècia hi havia un model d'estat socialdemòcrata, i l'adopció transnacional estava reemplaçant ràpidament l'adopció nacional a la majoria dels països occidentals, a causa dels canvis de la revolució social i cultural que van seguir al despertar del tan anomenat moviment del 68.

En altres paraules, sóc, sense cap dubte, tant un producte directe d'una dictadura de caràcter feixista del Tercer Món -que estava en camí de convertir-se en el país del món que, de lluny, havia donat proporcionalment més infants en adopció en la història moderna, escampats en 15 països diferents-, com el resultat de l'esperit progressista radical suec dels anys 70, un país que va adoptar la major part dels nens nascuts a l'estranger dels països occidentals, amb més de 50.000 adoptats internacionals dels quals 10.000 són de Corea del Sud, com jo.

Contràriament a la vasta majoria d'adoptats transnacionals que han acabat a les classes mitjanes i altes de la societat sueca, jo vaig créixer en una llar de classe treballadora en una petita ciutat industrial anomenada Motala, a la part sud del centre de Suècia, junt amb una germana que va arribar a Suècia tres anys després.

En Tobias ara

De manera interessant, la recerca en adopció a Suècia ha mostrat que, estadísticament, la petita minoria d'adoptats que van créixer en ambients de classe treballadora està formada per les persones que sovint s'ajusten millor, com adults, en termes de salut física i avenç social; una troballa que va en contra del que es dona en qualsevol altre grup de la societat de Suècia, la qual, malgrat el relativament alt nivell d'igualtat social, es caracteritza per una reproducció de classe més o menys estable d'una generació a l'altra, com la majoria de societats del món.

Com adolescent i adult jove, no he tingut un particular interès en el meu país d'origen, i no he parat gaire atenció al fet que jo tenia un aspecte diferent a la majoria de població blanca de Suècia, tot i que, evidentment, havia patit bromes i fustigament racials, com qualsevol altre adoptat. Aquesta actitud és possiblement la norma per a la majoria d'adoptats transnacionals de Suècia, i no només com a joves adults sinó també com adults en general, reflectint una societat que tradicionalment valora una forta cohesió social i una homogeneïtat cultural.

En la meua recerca basada en les lectures textuais d'autobiografies d'adoptats i entrevistes amb adults adoptats, he analitzat aquesta actitud, no només com una expressió de la gran demanda per una similitud ètnica i nacional i una ceguesa fenotípica que prové de la societat sueca, sinó també com una identificació amb la "blancor" i, fins i tot, amb els cossos blancs, resultat del fet que la majoria d'adoptats van créixer i viure en àrees i contextos de les classes mitjanes i altes, blanques, altament segregades, i que normalment només tenien la majoria de població blanca al seu voltant per reflectir-s'hi, com eren els pares adoptius, els membres de la família, els companys i amics, o els veïns i col·legues.

Ser un adult adoptat transnacional, per referir-me al títol d'aquesta presentació, significa per tant no només ser un suec, sinó també saber tan poc com qualsevol altre suec del propi país de naixement i dels immigrants que venen del mateix país o regió i que viuen a Suècia. Això és perquè, habitualment, en la majoria dels casos, hi ha poques o cap zones de contacte entre els adoptats i els immigrants a la Suècia contemporània, a causa d'una societat formalment segregada, i per tant, molts dels adoptats s'identifiquen amb el fet de ser suecs blancs de classe mitjana i alta, malgrat habitar un cos no blanc.

En el meu cas, va ser quan jo tenia uns 25 anys quan em vaig afegir a l'associació per a adults coreans adoptats a Suècia i vaig començar a relacionar-me socialment amb altres adoptats, tant de Corea com d'altres països d'origen, i va ser també des de llavors que vaig començar a viatjar regularment a Corea i a estudiar l'idioma, la història i la cultura coreanes, primer a nivell particular però ben aviat a la Universitat d'Estocolm on finalment vaig aconseguir el doctorat en Estudis Coreans, l'any 2005. Des de llavors he estat conegut a Suècia com a investigador en estudis asiàtics i adopcions, i estudis etnològics i de migració, així també com a persona pública donant a conèixer i debatent temes relacionats amb l'adopció i els adoptats en els mitjans de comunicació i en la discussió política, i com a activista treballant pel moviment de coreans adoptats arreu del món (que s'estén als 15 països receptors d'adoptats, a més de la pròpia Corea, on existeix en aquest moment una comunitat de coreans adoptats que han estat retornats al país d'origen). Tanmateix, aquest procés té un preu, ja que a l'entorn suec circumdant no s'espera, en la majoria de casos, que un adoptat transnacional estigui tan compromès amb els seus orígens, i existeix un gran risc d'acabar marginat a causa d'aquesta "traïció" cap a alguna cosa que pot assimilar-se a un contracte que l'adoptat ha signat en arribar a Suècia: ser com els suecs, i no ser com aquells que viuen en el teu país d'origen o com els migrants. En tant que els adoptats són els migrants més privilegiats existeix un fort element per haver de sentir-se agraït i romandre fidel. Amb una Suècia que té quelcom de paradís en el món, el fet que un pugui no sentir-se satisfet amb tot això com a adoptat fa que la sensació d'haver trencat aquest "contracte d'adopció" sigui encara més forta.

És en aquests anys és quan té lloc el que jo voldria anomenar convertir-se en un adult adoptat transnacional en el sentit que, en el decurs d'aquest procés, he reconceptualitzat i reformulat la meua pròpia posició i categorització entre els suecs i també dins la societat occidental, i he descobert noves maneres de relacionar-me a mi mateix amb les històries i contextos, tant a nivell local com global. Com a part d'aquest procés -no només de ser, sinó també de convertir-me en un adult adoptat transnacional- he estat capaç d'entendre'm a mi mateix com a part d'un moviment més ampli de persones no blanques que engloba tot el nord i tot el sud, que s'ha estat donant des de fa més de mig segle fins ara, i que té els seus precedents en la història colonial com és el cas per exemple del esclau o el comerç de "coolies".

D'altra banda, també he pogut reinscriure'm a mi mateix dins la història i la societat contemporània de Corea, i com una part de la diàspora coreana a tot el món, així com d'una comunitat asiàtica també d'abast mundial.

A partir dels meus records personals, havent crescut i viscut a Suècia com a persona de color nascuda a l'estranger, en un país anomenat del Tercer Món, he estat també capaç d'entendre les nombroses experiències en les quals m'he trobat quan el meu origen i la meva aparença han estat subratllats i s'han fet significatius, tant d'una manera "positiva" com negativa, com a resultat de la combinació del procés d'etnificació i de racialització que està tenint lloc a la vida quotidiana de Suècia que reflecteix la creixent dicotomia divisòria entre els suecs i els no suecs, cristians i no cristians, o blancs i no blancs. És precisament en aquest racisme quotidià -amb el que han de lidiar els adults adoptats transnacionals a causa del seu origen estranger i de la seva aparença diferent, que xoca constantment i paradoxalment amb les seves identifications amb la família adoptiva, amb el país d'acollida, la cristiandat, la "blancor", i Occident-, on jo crec que rauen els preocupants indicis provinents de les investigacions quantitatives realitzades sobre adopció a Suècia. Aquestes mostren que massa adoptats adults internacionals tenen problemes per reproduir l'alt estatus social dels seus pares adoptius, en el sentit que obtenen pobres rendiments en els camps educacional i del mercat laboral, així com quan es tracta de la reproducció i formació familiar, i que molts d'ells i elles estan patint problemes psicològics en forma de soledat i aïllament, agressivitat i comportaments autodestructius, abús d'alcohol i drogues, o intents de suïcidi.

Així, intentant concloure el que volia dir amb aquesta introducció, pel que fa als adults adoptats transnacionals a Suècia, es pot dir que cauen en un punt intermedi entre els suecs nadius i els migrants estrangers. Tot i que ells s'identifiquen amb el primer grup -i en conseqüència normalment només una minoria busca i descobreix les seves arrels, a causa de la forta pressió social per ser com qualsevol altre natiu suec- el món exterior els recorda de manera constant el seu origen estranger i la seva alteritat racial, la qual cosa entra en contradicció amb la seva identificació amb la majoria de la població, causant així gran confusió i tensions que poden ocasionar importants problemes psicològics .

REFLEXIONEM

Jane Jin Kaisen & Tobias Hübinette van col·laborar en una instal·lació multimedia amb el títol de **“Tracing Trades: International Adoption and Nordic Colonialism”** i una representació multimèdia en dues parts amb els títols de: **“Transmitting: (Dis)ComfortAN(d)AlieNation”** i **“(Dis)ComfortAN(d)AlieNation: The X-Raced Mut(at)ed Speak.”** Tant la instal·lació com la representació van ser creats específicament per “Repensar el colonialisme nòrdic” i examinar el fenomen de l’adopció internacional com un llegat del colonialisme.

“Tracing Trades: International Adoption and Nordic Colonialism” consistia en un àudio tour, dos vídeos, textos, objectes, retalls, fotografies, revistes, llibres i objectes personals de les col·leccions privades disposades en una instal·lació que imitava la pantalla convencional d’un museu etnogràfic. Kaisen y Hübinette descriuen el pas a través de la instal·lació de la següent manera: *“Seguint i traçant la història del tràfic de persones, concretament entre la península de Corea i Europa, el viatge comença amb la investigació de la història que hi ha darrere del misteriós home de Corea retratat en un dibuix de Rubens. Francesco Carletti, un comerciant florentí del segle XVII, importà “Antonio” de Corea, (a qui se suposa que representa l’home amb abillament de l’Àsia oriental del retrat), a Itàlia. Per tant, que bé es pot considerar tant el primer coreà (esclau), com possiblement, el primer adoptat, en trepitjar terra europea des de la península de Corea. Aportant una llum al tema de les relacions coreano-europees, i en particular, a l’adopció internacional des de Corea del Sud (pel nombre de deportacions i l’eficiència industrial encara sense precedents a la història del món), la recerca també condueix a les traces de l’emigració del segle XIX dels escandinaus, a Amèrica del Nord, i en especial a l’estat de Minnesota, habitada en gran part per descendents d’escandinaus, i que té la més elevada població per càpita dels adoptats coreans als Estats Units. Por últim, en una escala global, els països escandinaus, Dinamarca, Suècia i Noruega, junt amb Islàndia, Finlàndia, Groenlàndia i les Illes Faroe, en proporció a la mida de les seves respectives poblacions, han estat els països del món que més nens han adoptat. La relació entre els sentiments missioners cristians luterans i els models de benestar de la societat escandinava van aplanar el camí per legitimar, legalment i moralment, a escala massiva, l’adopció internacional del segle XX”.* Aquí presentem les taules de text i els enllaços amb l’àudio tour (en català), i els vídeos (en anglès).

Qui són?
D'on venen?
Quin ha estat el seu passat?

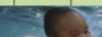
Tots els coneixem. Especialment a Dinamarca, Noruega i Suècia, arriben en grans quantitats. De fet, tot i el nostre coneixement limitat sobre ells, la nostra regió va tenir la concentració més gran del món en comparació a la població autòctona. Com a espècie, la major part d'aquells que vivien aquí a Escandinàvia, eren ètnicament coreans, de Corea del Sud, i la majoria d'ells "van emigrar" quan eren infants o menors d'edat. Trobem les concentracions més elevades a Dinamarca i a Suècia.

Audio Tour:

A més de l'exposició, proporcionem un àudio tour especial, amb material recollit i restaurat, que revela un captivant coneixement suplementari sobre els seus pensaments, a partir d'enregistraments originals i reconstruïts de conversacions privades, guardades dels seus arxius i comunitat. La major part del àudio tour són extractes de pensaments personals i experiències que provenen d'una sèrie de gravacions d'un adoptat suec-coreà i una adoptada danesa-coreana. Per alguna raó, van guardar aquestes gravacions. Si ho anaven a utilitzar per un objectiu concret, o ho van preservar per raons sentimentals, roman incert. Durant la neteja del Departament d'Estudis Orientals després de l'incident a Estocolm (Suècia), on es guardava la col·lecció més extensa fins aleshores, es van trobar aquestes gravacions privades i han estat restaurades per l'exposició. D'aquestes converses privades, podem adquirir coneixement sobre els seus pensaments i punts de vista, no només de les seves experiències personals, sinó també sobre els vincles que mancaven pel nostre coneixement de la seves cultures i històries. També es pot escollir escoltar tot l'àudio sencer (20:30 min), o navegar a través de l'àudio amb els botons "forward" / "rewind" a la demostració. En les demostracions de l'exposició podem navegar a través de l'àudio tour prement el nombre indicat al costat del logo, mentre examinem l'exposició. L'àudio tour ens portarà a través de les diferents seccions de l'exposició des de l'arxiu de la demostració, amb més informació recollida a les gravacions d'altres històries personals.

Number of international adoptions from Korea, 1953-2004.

Year	No.	Year	No.	Year	No.	Year	No.	Year	No.	Year	No.
	-	1960	638	1970	1,932	1980	4,144	1990	2,962	2000	2,360
	-	1961	660	1971	2,725	1981	4,628	1991	2,197	2001	2,436
	-	1962	254	1972	3,490	1982	6,434	1992	2,045	2002	2,365
1953	4	1963	442	1973	4,688	1983	7,263	1993	2,290	2003	2,287
1954	8	1964	462	1974	5,302	1984	7,924	1994	2,262	2004	2,258
1955	59	1965	451	1975	5,077	1985	8,837	1995	2,180	-	-
1956	671	1966	494	1976	6,597	1986	8,680	1996	2,080	-	-
1957	486	1967	626	1977	6,159	1987	7,947	1997	2,057		
1958	930	1968	949	1978	5,917	1988	6,463	1998	2,443		
1959	741	1969	1,190	1979	4,148	1989	4,191	1999	2,409		
Total pr. de-cade	2,899		6,166		46,035		66,511		22,925		
Total	1960-2004										156,242

Source: South Korean Ministry of Health and Welfare

Destination by country of adopted Koreans

Country	Population	Intl. adoptees	Adoptees from Korea	Overseas Koreans
Sweden	9,001,774	45 332	8953	990
Denmark	5 427 459	18 878	8571	240
Norway	4,593,041	14 122	6080	285
Faroe Islands	48,407	100	36	?
Iceland	293,966	180	22	6
Finland	5,223,442	2749	9	112
Greenland	56,854	?	7	?
Minnesota	4,919,479	25 000	15 000	12 000

Source: South Korean Ministry of Health and Welfare

Destination by country of adopted Koreans table II (1953-2004)

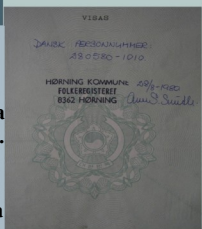
Main countries 1953-2004	Number	Other countries 1960-84	Number
United States 1953-2004	104,319	New Zealand 1964-1984	559
France 1968-2004	11,090	Japan 1962-1982	226
Sweden 1957-2004	8,953	Okinawa 1970-1972	94
Denmark 1965-2004	8,571	Buland 1970	47
Norway 1955-2004	6,080	Ireland 1968-1975	12
Netherlands 1969-2003	4,099	Poland 1970	7
Belgium 1969-1995	3,697	Spain 1968	5
Australia 1969-2004	3,147	China 1967-1968	4
Germany 1965-1996	2,352	Guam 1971-1972	3
Canada 1967-2004	1,841	India 1960-1964	3
Switzerland 1968-1997	1,111	Paraguay 1969	2
Luxembourg 1984-2004	492	Ethiopia 1961	1
Italy 1965-1981	382	Finland 1984	1
England 1958-1981	72	Hong Kong 1973	1
Other countries 1956-1995	66	Tunisia 1969	1
		Turkey 1969	1
Total	156,272		967

AFIN

UN PARÈNTESI EN LA HISTÒRIA

Estadístiques: D'acord amb les estadístiques, a vegades ells eren inclosos en els registres com a immigrants, ja que havien nascut en un altre país. Altres vegades, ells eren registrats com a "danesos" o "suecs", ja que havien obtingut la ciutadania a la seva arribada. Això ha confós els investigadors des d'aleshores. A Dinamarca i Suècia, ells han estat marcats amb una espècie de nombre de la seguretat social (1010, 9XXX, o, 6XXX) a fi d'indicar que eren adoptats internacionals, però aquesta llei va canviar als anys 80 per l'objecció dels pares adoptius.

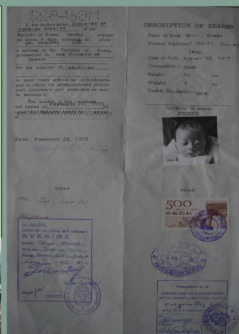
Family background of adopted Koreans 1958-2004.

Years	Abandoned	Family problem	Unwed mother	Total
1958-60	1,675	630	227	2,532
1961-70	4,013	1,958	1,304	7,275
1971-80	17,260	13,360	17,627	48,247
1981-90	6,769	11,399	47,153	65,321
1991-2000	225	1,444	20,460	22,129
2001	1	1	2,434	2,436
2002	1	-	2,364	2,365
2003	2	2	2,283	2,287
2004	-	1	2,257	2,258
Total	29,946	28,795	96,109	154,850

Source: South Korean Ministry of Health and Welfare

"Immigration" from South Korea to the United States 1950-2001

Year	Total Number	Adoptees	Korean wives to U.S. Men
1950-59	5528	2,997 = 54%	1987 = 36%
1960-69	34,513	4,989 = 14%	11,641 = 34%
1970-79	242,063	24,678 = 10%	42,044 = 17%
1980-89	338,891	44,228 = 13%	40,278 = 12%
1990-99	187,609	18,521 = 10%	17,748 = 9%
2000	5,244	1,794 = 34%	1095 = 21%

I per què han vingut aquí?

Aquesta pregunta posa a prova la dificultat de respondre ja que les convencions indiquen que han de ser etiquetats com a "orfes" per tal de ser adoptats. També, molts pares biològics, si es volen divorciar, posen els seus fills temporalment en orfenats com a "abandonats" per fer que el procediment del divorci avanci més ràpid. Entre tant, les agències d'adopció podrien adoptar els nens a l'estranger, ja que els pares havien signat els papers abandonant oficialment l'infant, tot i que molts ho feien amb la creença que podrien recuperar el seu infant després del divorci.

Number of international adoptions from Korea 1953-2004.

Year	No.	Year	No.	Year	No.	Year	No.	Year	No.	Year	No.
-	-	1960	638	1970	1,932	1980	4,144	1990	2,962	2000	2,360
-	-	1961	660	1971	2,725	1981	4,628	1991	2,197	2001	2,436
-	-	1962	254	1972	3,490	1982	6,434	1992	2,045	2002	2,365
1953	4	1963	442	1973	4,688	1983	7,263	1993	2,290	2003	2,287
1954	8	1964	462	1974	5,302	1984	7,924	1994	2,262	2004	2,258
1955	59	1965	451	1975	5,077	1985	8,837	1995	2,180	-	-
1956	671	1966	494	1976	6,597	1986	8,680	1996	2,080	-	-
1957	486	1967	626	1977	6,159	1987	7,947	1997	2,057	-	-
1958	930	1968	949	1978	5,917	1988	6,463	1998	2,443	-	-
1959	741	1969	1,190	1979	4,148	1989	4,191	1999	2,409	-	-
Total pr. de- cade	2,899		6,166		46,035		66,511		22,925		
Total 1960-2004											156,242

Source: South Korean Ministry of Health and Welfare

3) Estadística 1: La peça que falta. En les seves pròpies paraules, sobre com es confonien les estadístiques, ajudant-nos a entendre perquè ells eren tan difícils de categoritzar. La gravació també revela algunes enquestes sobre el seu status socioeconòmic, i els alts nivells de suïcidi entre ells.

4) Estadística 2: Una població que s'està morint. Explica com l'estadística sobre les incidències de suïcidi entre els suecs adoptats a Corea va ser concloent.

Marital status and age of biological mother

	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Unmarried Mother	80,1%	80,1%	87,9%	93 %	87,2 %	97,2 %
Teenager	59,6%	61,6	60,5 %	63,8%	61,2%	64,9 %

Educational level of biological mother

Year	Middle school	High school	College
1975-79	65,3%	22,1%	2,5%
1980-84	64 %	27,8%	2,4%
1985-89	57,1%	34,6%	3,2%
1990-94	43,3%	50 %	4,2%
1995-97	42,6%	50,5%	5,2%

Profession of biological mother

Year	Unemployed	Student	Service	Other
1975-79	40,4%	2,6%	10,2%	40,3%
1980-84	44,7%	3,3%	10,8%	37,6%
1995-97	40,7%	17,6%	9,9 %	30 %

Status of biological mother 1996-2001
Source: Holt 2002

5) Sorpreses en la història

Nazisme i adopció. Com el nazisme formava part de la seva història i com els nazis es veien a ells mateixos i perquè alguns adoptats van votar per partits d'extrema dreta.

6) La seva relació amb les agències

Una curta gravació sobre la seva relació amb les respectives agències i el seu procés d'adopció.

Reason for abandonment 1965

Poverty	53,4%
Handicap	18,5%
Family problem	11,4%
Neglect	6,7%
Illegitimacy	5,5%
Prostitution	4,5%

Source: South Korean Ministry of Health and Welfare

Age at admission

	1981	1982	1983	1984	1985	1986
1d-1m	59,2%	69,9%	66,1%	68,8%	71%	76,7%
2m-6 m	13%	5,8%	12,9%	11,1%	9,1%	3,8%
7 m-1 y	1,5%	3,3%	3,3%	2,6%	1,6%	1,7%
2 y-3 y	13,4%	11,1%	7,8%	6,8%	7,5%	7,3%
4 y-6 y	10,6%	8,2%	8,5%	10,2%	8,2%	9,6%
6 y-	2,2%	1,7%	1,3%	0,4%	0,4%	0,9%

Status of biological mother 1975-97

Age	-20 y	21-25 y	26-30 y	31 y-
1975-79	11,9%	30,3%	21,4%	30 %
1980-84	18,7%	39,8%	21,4%	17,6%
1990-94	37 %	33,2%	15,6%	13 %
1995-97	46,9%	27,7%	11,1%	12,7%

Family background

	1981	1982	1983	1984	1985	1986
Unmarried mother	37,7%	47,8%	46%	55,6%	44,3%	51,8%
Unmarried father	1,7%	-	0,5%	0,4%	1,8%	0,9%
Foundling	5,2%	5,1%	7,5%	9,4%	8,9%	5%
Other	15,2%	8,7%	9%	11,5%	20,8%	5,2%

ESTATUS IMAGINARIS I SOCIOECONÒMICS

Per resumir l'exposició, podem preguntar-nos com els vàrem tractar i observar. La majoria d'ells vivien una vida tranquil·la, després d'haver-se fos completament en la cultura escandinava. Els que es van resistir a aquesta aculturació van ser més reticents als procediments i les opinions sobre l'adopció.

Hi ha més i més informació sobre les seves activitats que està esdevenint més accessible. Pot semblar que constitueixen l'opinió general, ja que van ser els més oberts i actius, però per les dades, eren una veu minoritària entre ells. La raó d'això sembla estar en què la majoria no volia fer front als seus antecedents/al seu passat o destacar-los/lo. Es creia que els països escandinaus eren un lloc excepcionalment bo perquè hi arribessin, ja que podíem fer-nos càrrec d'ells i ens consideràvem particularment tolerants i gens opressius. De totes maneres, sembla que molts, quan van assolir l'edat adulta i es van allunyar del seu entorn protector, després d'haver crescut amb els seus pares adoptius, sovint en petites comunitats provincials, es van veure obligats a encarar-se amb les expectatives de la societat i de vegades als seus prejudicis, així com als seus propis sentiments de desafecció i desplaçament. Moltes preguntes continuen sense resposta. No obstant això, podem confiar en la recerca creixent sobre l'adopció que es va dur a terme a Suècia des de mitjan dels anys 90, que es basava en la cohort d'estudis nacionals de milers d'adults adoptats internacionalment. En aquest cas, els resultats indicaven que l'adopció internacional no era tan idíl·lica i sense problemes, com generalment es percebia. Aquests estudis sobre adopció fets a Suècia, el més extensos realitzats sobre els adoptats internacionals en qualsevol país occidental, també poden servir com els més científics realitzats fins ara en l'avaluació dels resultats de l'adopció internacional. Els resultats mostren que els adoptats internacionals a Suècia, en comparació amb grups de control equivalents, tenen problemes importants en establir-se socio-econòmicament en termes de: Nivell d'educació, èxit en el mercat laboral, creació d'una família, tot i ser adoptats per parelles pertanyents sobretot a l'elit sueca (s'estima que el 90 per cent dels pares adoptius pertanyen a les classes mitjana i alta de Suècia.)

Examples of socio-economic status of international adoptees compared to Ethnic Swedes

	International Adoptees	Ethnic Swedes
Post-secondary education of three years	6.6 %	20.0 %
Unemployment	39.8 %	22.9 %
Belonging to the lowest income category in Sweden	50.0 %	28.6 %
Married or co-habitants	29.2 %	56.2 %

Els adoptats internacionals tenien fills amb menys freqüència, i aquells que esdevien pares vivien sovint sense els seus fills, si eren homes, o com a mares monoparentals si eren dones. A més, els estudis epidemiològics mostren alts nivells de malalties psiquiàtriques, addiccions, delinqüència i suïcidi en comparació amb els grups de control.

Entre els anys 1986-1995, les curioses proporcions eren: Atenció psiquiàtrica hospitalària, 3,2 vegades més gran que els ètnicament suecs.

El tractament per l'abús d'alcohol, 2,6 vegades més

Ús indegut de drogues, 5,2 vegades més

Criminalitat greu amb penes de presó, 2,6 vegades més

Intent de suïcidi, 3,6. vegades més (Suïcidi: 5,0 vegades més gran que els ètnicament suecs.)

D'altra banda, es va descobrir que els adoptats internacionals havien utilitzat mètodes de suïcidi més violents en comparació a la majoria de la població de Suècia. En una perspectiva internacional, això és només comparable a la taxa de suïcidis registrats entre els pobles indígenes a Amèrica i Austràlia amb, per exemple, una taxa de suïcidis quatre vegades superior a la nacional per als nens indígenes d'Amèrica adoptats en les famílies blanques.

IMAGINARIS

Pel que fa a la seva vida personal i als seus pensaments hi havia grans diferències individuals, per la qual cosa només podem intentar endevinar. Aquesta sala reconstruïda conté l'interior bàsic del seu estil de vida, fotos originals, documents personals i memòries que semblava que ells valoressin i s'hi identifiquessin. En general, estaven integrats extraordinàriament bé. En molts casos, només la seva pell revelava el seu origen, ja que tot allò relacionat amb els seus noms, ciutadania, famílies adoptives, religió, cultura, idioma i, fins i tot, els gestos i les opinions eren completament Escandinaus. A vegades fins i tot semblava que no comprenguessin o reprimeixin el fet que no eren escandinaus d'origen.

10) El context mitològic:
El mite coreà de la creació i com el culte a l'Ós es vincula a l'Hemisferi del Pol Nord.

11) Un paral·lelisme històric sobre el desplaçament: La història de Minik, un esquimal transportat de Groenlàndia per ser mostrat en una exposició al Museu d'Història Natural de Nova York i, més tard, adoptat.

9) La història personal

Un exemple dels seus imaginaris i de com són sovint comparats, i les seves històries personals relacionades amb mites i contes de fades, per omplir els buits que hi ha en aquestes històries.

No només per a nosaltres, ells semblen mítics, per com van entrar dins i fora de la nostra cultura, gairebé sense adonar-nos de les seves diferències, però deixant nombroses petjades de la seva presència. A més, sembla, que van crear una gran quantitat d'històries personals i mitologies sobre les seves vides en el seu intent de crear un sentit de continuïtat i 'emplaçament.

Parlat per i parlant

Fins a finals dels 90, les agències d'adopció, els treballadors socials, psicòlegs i pares adoptius van escriure la major part dels registres que tenim sobre ells. Des de llavors, amb la creació d'organitzacions i especialment internet com un recurs per a adquirir coneixements i possibilitar reunions més enllà de fronteres geogràfiques, hi va haver una veritable explosió de treballs culturals i autobiogràfics escrits i produïts per ells mateixos. Abastant diversos camps, des de novel·les, poemes i obres d'art, fins a documentals i pel·lícules, els coreans adoptats, per primera vegada aquí, van ser considerats com a agents actius capaços de crear els seus espais socials propis i expressar les seves veus autèntiques, en lloc de ser simplement productes valuosos del programa d'adopció de Corea, fills agraïts i privilegiats de famílies de l'elit occidental o uns idealitzats i perfectament assimilats adoptats en l'àmbit de la investigació acadèmica.

Organització i autodefinició

Des de finals de la dècada dels 80, van començar a organitzar-se a través d'associacions i organitzacions. Aquestes organitzacions funcionen tant com a punts de trobada com per reunions amb activitats socials i culturals, classes d'idiomes i viatges en grup de retorn a Corea. Com que la majoria d'ells havien viscut tota la vida en famílies escandinaves, aquestes reunions sovint marcaven un primer retrobament amb el seu origen, i per a molts, un gran pas en una auto-definició per ser alguna cosa més que purament escandinaus.

Quota d'un erudit suec adoptat coreà

"Aplicar la teoria postcolonial a l'adopció internacional de Corea, pot ser raonable per els aspectes de la colonialitat que hi ha en la seva configuració: situació semi-colonial des de finals del segle XIX, gairebé la meitat d'un segle com a colònia japonesa antiga, mig segle de subordinació dins l'actual imperi americà, l'adopció internacional com a comerç d'estil colonial i el tràfic de productes humans i, finalment, els coreans adoptats com a subjectes subalterns. Per tant, per mi, la perspectiva postcolonial, és útil per l'adopció de Corea. La meua utilització de esta teoria té a veure amb la idea que el colonialisme no pot limitar-se només al control territorial directe com al període de l'imperialisme clàssic, sinó que ha de ser vist com la relació encara existent entre l'Oest i el no-Oest, en termes de dependència, dominació i subordinació econòmica, política, social, lingüística i cultural, i també temes morals i ètics. McClintock (1992), Shohat (1992) i Hall (1996) es van qüestionar el propi concepte de postcolonialisme i l'associació desorientadora amb la seqüela infinita que comporta. Per a ells, el terme ha esdevingut un mer substitutiu de "Tercer Món", celebra el colonialisme com allò que va introduir les societats no occidentals a la història, dona la falsa idea de la colonització com un procés que, d'una vegada i per sempre, marca un abans i després, reprèn el privilegi del colonitzador per definir l'estat del món i, sobretot, enfosqueix els omnipresents projectes colonials d'Occident, que encara són forts. Crec que l'adopció internacional és també un d'aquests projectes colonials contemporanis. Com altres crítiques postcolonials i escriptores feministes sobre l'adopció internacional, considero la transferència involuntària de centenars de milers de nens no-occidentals, a escala mundial, després de la descolonització formal, com un clar reflex d'una realitat colonial mundial i una jerarquia racial, i un trist recordatori del encara astronòmic desequilibri de poder existent entre l'Occident i les seves antigues colònies".

Una experiència de primera mà d'una coreana adoptada

"Vaig anar a la meua primera reunió a Koreaklubben (associació danesa d'adopció per a coreans adoptats) l'any passat, quan jo tenia 24 anys. Va ser una introducció a l'associació i em vaig interessar perquè ells proporcionaven trobades informatives sobre els viatges a Corea. Quan vaig entrar a la habitació, em vaig sorprendre de veure tanta gent coreana. Em vaig dir a mi mateixa: "No hi encaixes gens!" Llavors vaig comprendre que tots eren adoptats coreans danesos, com jo. Crec que va ser la primera vegada que realment vaig entendre que jo semblava coreana i que l'altra gent em devia veure com una persona més de la multitud. Això va ser un moment molt, molt aterridor i alhora molt feliç que d'alguna manera va canviar la meua vida. Aterridor perquè vaig haver-me d'enfrontar amb la meua aparença física. No importa el molt que havia intentat d'encaixar en la societat danesa, la meua cara d'alguna manera, sempre em traïria i m'etiquetaria com a una estrangera. Feliç, perquè per primera vegada a la meua vida, vaig conèixer d'altres persones amb qui podia compartir els meus pensaments sobre Corea i la meua identitat com a adoptada".

Diversos grups basats en internet assenyalen el fet que el moviment de coreans adoptats era en gran mesura una comunitat virtual. Igual que molts altres grups marginals, es van beneficiar enormement de l'arribada d'Internet. La xarxa internacional més important va ser la celebració de tres períodes successius de trobades internacionals: en primer lloc, a Washington D.C., el 1999; a continuació, a Oslo, Noruega, el 2001; i a Seül, Corea del Sud, el 2004.

"Un nombre creixent de coreans adoptats es va instal·lar a Corea i van crear els seus propis grups. Aquesta etnogènesi d'una comunitat coreana adoptada, amb el seu caràcter extremadament heterogeni i divers i completament desterritorialitzat, va tenir lloc en l'espai d'intersecció entre la visió nacionalista, pròpia del país de naixement, d'una comunitat mundial de Corea, on els adoptats eren essencialitzats automàticament com a germans Coreans i s'esperava d'ells que tornessin a connectar amb la "Mare Pàtria", i una arrogant cultura occidental que exigia la subordinació colonial, l'assimilació completa i una absoluta lleialtat".

7) Representats. Un enregistrament privat sobre les seves opinions i sobre com eren vistos i retratats per nosaltres, especialment en la cultura popular i en els productes comercials.

8) Parlant de nou. Aquest enregistrament és una conversa sobre el seu activisme polític i els seus pensaments sobre com veien les seves vides actuals i futurs.

Un moviment transnacional. Grups d'artistes, activistes i teòrics van sorgir a Europa, Estats Units i a Corea del Sud. Han criticat les estructures de poder subjacents implicades en l'adopció internacional i han promogut l'adopció nacional a Corea del Sud. Grups com: *Scandinavian found-ed UFOlab*, *Adoptee Solidarity Korea*, and *Orientality Exhibition*, van sorgir adreçats no només a l'adopció, sinó també a qüestions de raça, representació, i la Diàspora.

"Adoption Action Day"
A group of artists and activists went to the four adoption agencies in South Korea and the Parliament, each holding a sign with their adoption number. Nathalie Mihee Lemoine, Kate Hers, Adel Gouillon, Trine Meesook Glerup, Jane Jin Kaisen

"24 Hours in the Yellow Zone project"
Seoul, South Korea, October 2005.
10 Adopted Korean-Europeans and Korean-Americans, 1.5 Generation and 2nd generation Korean-Americans spent 24 Hours in Koror Guesthouse, performing and discussing issues of decolonization, transracial identity, Diaspora, and healing.

UFOlab, Copenhagen, Denmark 2005.

...PER VEURE

- **Audio Tour**. Aquí està l'enllaç a l'*audio tour* que fa referència als panels que de les pàgines anteriors.
- **Adopting Belinda**. Jane Jin Kaisen i Tobias Hübinette. 2006. 8.35 mins. Adopting Belinda és un simulacre de documental en el què una suposada parella asiàtica-americana és entrevistada a Minnesota per un presentador danès en un programa sobre descendència irlandesa. La parella parla de les seves experiències, havent adoptat recentment una nena d'un altre país. L'únic factor inusual és que els pares adoptius són de descendència coreana i la nena és caucàsica de Dinamarca.
- **Tracing Trades**. Jane Jin Kaisen i Tobias Hübinette. 2006. 38 mins. La pel·lícula es mostra com la investigació d'un rastre: un dibuix de Peter Paul Rubens d'un home coreà, que per haver estat el primer esclau i adoptat coreà en trepitjar terra europea. Això porta a una revisió crítica de la història de l'adopció internacional com un fenomen de benestar postcolonial i humanístic. El tràfic de l'adopció internacional és posat en relació a una ample narrativa sobre migració, import cultural i tràfic de persones. Aquests rastres porten a la retrobada del colonialisme nòrdic, orientalisme i el cultiu de l'exòtic, gent estrangera exhibida a Tívoli i a zoos. El repàs d'aquestes evidències fotogràfiques de la construcció de la nació danesa, porta a una lluita sobre la història i el dret a reinterpretar part de la història nacional.

...PER LLEGIR

- Hübinette, T. 2004. To be a white Swede, an Oriental stereotype, a non-Western immigrant, an Asian tourist and an ethnic Korean. Some notes on the infelicitous performative of adopted Koreans. *Uri Shinmun* no. 4 (vol. 14), pp. 45-49.
- Hübinette, T. 2006. From orphan trains to babylifts: Colonial trafficking, empire building and social engineering in Jane Jeong Trenka, Chinyere Oparah & Sun Yung Shin (ed.), *Outsiders Within: Writing on transracial adoption*. Boston: South End Press, pp. 139-149.
- Hübinette, T. 2006. Comforting an orphaned nation. Representations of international adoption and adopted Koreans in Korean popular culture, *Korean Studies Series* No. 32, pp. 263.
- Hübinette, T. 2007. Asian bodies out of control: Examining the adopted Korean existence in Rachel S. Parreñas & Lok C.D. Siu (ed.), *Asian diasporas. New conceptions, new frameworks*. Stanford: Stanford University Press, pp. 177-200.
- Hübinette, T. 2008. European colonial trafficking, American empire-building and Nordic social engineering. Rethinking international adoption from a postcolonial and feminist perspective in Meenu Bhatnagar (ed.), *Child adoption. Issues and perspectives*. Hyderabad: Icfa University Press, pp. 104-116.
- Hübinette, T. 2009. On being Swedish and not being white: Conversations with adoptees and adoptive parents on everyday racism in Sweden/Paekini anin Sûoêdêninûro sanûn kôt Sûoêdênûi ilsangjôk injongch'abyôlê taehan ibyangin, ibyang pumowoaûi taehwa, *Journal of Korean Adoption Studies* no. 1 (vol. 1), pp. 51-77/78-97.
- Hübinette, T. 2009. *The Korean adoption issue between modernity and coloniality. Transnational adoption and overseas adoptees in Korean popular culture*. Köln: Lambert Academic Publishing, pp. 230.
- Hübinette, T and Tigervall, C. 2009. When racism becomes individualised: Experiences of racialisation among adult adoptees and adoptive parents of Sweden in Suvi Keskinen, Salla Tuori, Sari Irni & Diana Mulinari (ed.), *Complying with colonialism: Gender, race and ethnicity in the Nordic region*. Farnham: Ashgate, pp. 119-135.
- Hübinette, T. and Tigervall, C. 2010. Adoption with complications: Conversations with adoptees and adoptive parents on everyday racism and ethnic identity, *International Social Work* no. 4 (vol. 53), pp. 489-509.

LINKS D'INTERÈS

Pàgines web de:

[Tobias Hübinette](#)

[Jane Jin Kaisen](#)

ESDEVENIMENTS RECENTS

DE L'EVIDÈNCIA A LA NARRATIVA EN L'ATENCIÓ SANITÀRIA: Biopoder i relats d'aflicció

X Col·loqui de la REDAM (RED Antropologia Mèdica)

Tarragona, 7-8 de Juny del 2010

El col·loqui anual de la Universitat Rovira i Virgili amb l'objectiu d'aportar alternatives de de l'antropologia de la salut al discurs biomèdic hegemònic, contraposa el paradigma de la medicina basada en l'evidència (EMB) amb una emergent medicina basada en la narrativa, alternativa i complementària. Compost per dues conferències, 8 taules de 4-6 ponències sobre:

Contrastar evidències: patiment i biopoder, narratives professionals, narrativa i gestió del patiment, temps i narrativa en l'experiència de malaltia, cos narrat i biopoder, figurar el patiment.

I la clausura a càrrec de Ràdio Nikosia, discurs alternatiu al poder.

La racionalització de la EMB permet unificar criteris a costa de la desaparició de l'individu. És necessària una racionalitat més humanitzada, que inclogui el discurs del pacient. La escolta es construeix des del saber. Apareixen les construccions culturals de masculinitat/feminitat, la predominança del discurs masculí, en la vivència subjectiva del cos, que es fa patent a malalties deslegitimades per ser "en femení" (fibromiàlgia). També calen altres models en la gestió del patiment a la infertilitat, front al trencament de la continuïtat corporal i espiritual que representa la paternitat/maternitat biològica, que permeten la seva reelaboració simbòlica i la seva resignificació cap al parentesc social, alternativa a la via legitimada pel saber mèdic, que és la reproducció assistida.

Es destaca la importància d'afegir al saber mèdic, el saber proporcionat per la narrativa del pacient, la seva subjectivitat, heterogeneïtat, la dimensió social, i el coneixement que prové de medicines alternatives, que li permeti participar de forma activa mantenint la connexió amb si mateix i amb el seu propi cos.

PROPERES ESDEVENIMENTS D'INTERÈS

- [The IV World Congress on Child and Adolescent Rights](#) Puerto Rico, 15 -18 de novembre, 2010
- [Futures in the making - youth, conflict and potentiality](#) Copenhagen, 20-21 de gener, 2011
- [2011 Meeting of the Society for Cross Cultural Research](#). Realitzat conjuntament la [Society for Anthropological Sciences](#) i el [American Anthropological Association's Anthropology of Children and Childhood Interest Group](#) Charleston, South Carolina. 16-19 de febrer, 2011.
- [Workshop. The Costs of Children](#) Oslo, Norway, 24-25 de febrer, 2011
- [2011 ACP - The Asian Conference on Psychology and the Behavioral Sciences 2011](#). Tema de la Conference: "Brave New World: CaringSharing and Understanding". Osaka, Japan. 20-22 de març, 2011.
- [Qualityin Alternative Care, International Conference](#) Prague, 4-6 d'abril, 2011.
- [Early Childhood in Developing World ContextsInternational Conference](#) University College Cork, Ireland. 7 - 8 d'abril, 2011.
- [New Worlds of Adoption: Research-Based Interventions Promoting Attachment](#). Campus Center Hotel, University of MassachusettsAmherst. 8 d'abril, 2011.
- [Association of American Geographers, Annual Meeting 2011](#). Tema del Meeting "Geographies of Youth, Gender and Ethnicity"Seattle, 12 - 16 d'abril, 2011.
- [The second international conference for Psychosocial Perspectives onQuasi-coercive Treatment of Offenders](#) Timisoara,Romania, 5-7 de maig, 2011.
- [1st Global Conference. Queer Sexualities](#). Warsaw, Poland, 13—15 de maig, 2011.
- [MultipleChildhoods/Multidisciplinary Perspectives](#) Rutgers University, Camden, NJ, USA, 20-21 de maig, 2011.
- [Social Protection in Southern Africa: NewOpportunities for Social Development](#). University of Johannesburg, 25 - 26 de maig, 2011.

SOBRE ELS AUTORS DELS CONTINGUTS D'AQUEST NÚMERO

Jane Jin Kaisen,

és una activista i artista visual que treballa de manera interdisciplinària amb el vídeo, la performance, el text i la fotografia. En un intent per deconstruir la narració, la lectura i la representació, ella utilitza estratègies reversibles i enfocaments de múltiples sentits en l'ús del llenguatge i el medi. Forma part de la Chamber of Public Secrets, un aparell d'art mòbil, que produeix vídeos documentals/de radiodifusió per a la televisió, amb seu a Copenhagen-TV i ha organitzat recentment *Made In Video: International Video Art Festival on Public Secrets and Visual Representation* a Copenhagen, el 2006. Va ser coorganitzadora de la *Trobada d'Adoptats internacionals* (Seül, Corea del Sud, 2004), cofundadora del UFOlab (Unidentified Foreign Object Laboratory, Laboratori d'objectes de relacions exteriors no identificats) un grup d'artistes/activistes amb seu a Escandinàvia, que treballen des d'una perspectiva teòrica postcolonial i feminista pels drets dels adoptats internacionals a través de seminaris, exposicions, intervencions a la ciutat, i escrits. Kaisen forma part també de la exposició col·lectiva de la Orientació de la Diàspora dels Artistes Coreans, que exposa i fa conferències sobre la transexperiència.

Tobias Hübinette (nom coreà Lee Sam-dol),

és professor i investigador de la societat i cultura contemporànies de Corea. La seva tesi doctoral sobre Estudis Coreans, *Comforting an Orphaned Nation*, estudia l'adopció internacional des de Corea, el tema de l'adopció a Corea, i les representacions dels coreans adoptats en la cultura popular i els mitjans de comunicació de Corea. Ha donat conferències, ha publicat llibres i articles, i ha dut a terme una investigació sobre el nazisme i el racisme en els països escandinaus. A més, escriu en suec i coreà, en diaris i revistes internacionals sobre qüestions relatives al (post)colonialisme en l'ambient i context nòrdics, i sobre adopció internacional i adoptats internacionals en general. Altres dels seus interessos són les imatges i representacions que es fan els suecs i Occident en general, dels asiàtics orientals i coreans, els problemes relacionats amb l'orientalisme i l'asianisme i la marginació postcolonial de les diàspores i les minories ètniques.